

עפ"ת 60215/11/14 - יוסף אבו עאנם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

08 פברואר 2015

עפ"ת 60215-11-14 אבו עאנם נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

יוסף אבו עאנם

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד נידאל שלבי

ב"כ המשיבה עו"ד נטלי חגי

המערער בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפני ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה, (כב' השופטת מגי כהן) בתיק פ"ל 3301-01-12 במסגרתו נגזרו על המערער העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

ב. פסילה למשך 10 שנים במצטבר לכל פסילה אחרת.

ג. מאסר על תנאי של 12 חודשים.

2. ב"כ המערער טען כי שגה בית משפט קמא בעת שהטיל על המערער ענישה החורגת באופן קיצוני לחומרה ככל הנוגע לרכיב המאסר וכן לרכיב הפסילה בפועל. זאת מבלי לתת את הדעת לנסיבות האישיות והמשפחתיות החריגות של המערער, בעת שבמתחם הזמנים שביצע עבירות נהיגה בזמן פסילה

עמוד 1

נתגלתה בעייתיות בין משפחתו לבין משפחה אחרת, בגינה היה חשוף המערער לסכנה לחייו, ונאלץ לנהוג בגין כך.

כן טען ב"כ המערער כי היה על בית משפט קמא לשקול הטלת מאסר בעבודות שירות, תוך הפעלת המאסר המותנה בין 5 החודשים באופן המאפשר זאת.

בנוסף ציין ב"כ המערער את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ואת העובדה כי המערער הפנים את הפסול, ולא שב על מעשיו כמשתקף מהעדר הרשעות מאוחרות.

ב"כ המערער עתר לבית המשפט להפחית את תקופת המאסר באופן שיתאפשר ריצוייה בעבודות שירות, וכן לעשות שימוש בסמכותו, לאור נסיבותיו המיוחדות של המערער ולהפחית את עונש הפסילה שהוטל על המערער.

3. ב"כ המשיבה טענה מנגד בדבר חומרת נסיבות ביצוע העבירות נשוא הערעור, בעת שעסקין בנהיגה בפסילה וללא ביטוח בשתי הזדמנויות שונות, וזאת מבלי שהמערער הפנים את חומרת העבירות ואת הפסול שבביצוען, ושב וביצען חרף מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, וזאת בפעם ה-10, ובעת שהוטל עליו בעברו פסילות על תנאי ואף מפרש לא נכונה את ההקלות להן זכה בעבר.

עוד טענה ב"כ המשיבה כי אף אם יש ממש בטיעוני ב"כ המערער בדבר הנסיבות האישיות והמשפחתיות אליהן נקלע, אין בהן כדי להוות נימוק לביצוע העבירות.

בנוסף טענה בהקשר זה כי חלקם הארי של הטיעונים אף לא נטענו בבית משפט קמא.

כן לדברי ב"כ המשיבה חלוף הזמן נופל לפתחו של המערער, בעת שכתבי האישום בעניינו נמחקו פעמיים בגין אי איתורו, והגם שכך ציין בית המשפט קמא, כי לא יתעלם מנתון זה.

ב"כ המשיבה אף הפנתה לפסיקה עליה סמך ידיו בית משפט קמא, באשר לענישה המוטלת בגין העבירות בהן הורשע המערער, לרבות הטלת מאסר למשך 8 חודשים, בעניינו של מערער אחר אשר הורשע לראשונה בעבירה זהה.

ב"כ המשיבה עתרה לבית המשפט לדחות את הערעור.

4. המערער הורשע על פי הודייתו בביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, וללא רישיון נהיגה שפקע בחודש ינואר 2007, וזאת בשתי הזדמנויות שונות, האחת בשנת 2009 והשנייה בשנת 2013.

כפי שציין בית משפט קמא, המדובר בכתב אישום מחודש, אשר הקודמים לו הוגשו (2 במספר) הוגשו ונמחקו בגין אי איתור המערער בשנים 2012 ו-2013, ועל כן חלוף הזמן נופל לפתחו של המערער.

5. בית משפט קמא עמד ובצדק על עברו התעברותי המכביד של המערער, אשר זקף לחובתו 29

הרשעות קודמות בעבירות חמורות אשר פוגעות בביטחון הציבור ומהוות סיכון למשתמשים בדרך, תוך פירוט הפסילות בפועל שהוטלו על המערער בעבר.

אף יצוין כי המדובר במערער אשר לא הפנים את הפסול שבמעשיו, ושב וביצע עבירות של נהיגה בפסילה ב-8 הזדמנויות שונות, טרם המועדים הרלוונטיים לביצוע עבירות נשוא ערעור זה, וזאת בעזרת מצח ומבלי שהשכיל לנצל את הזדמנויות שניתנו לו בעת שהוקל בעונשו ולא נגזרה עליו ענישה הכוללת רכיב של מאסר בפועל, וביתר שאת בעת שביצע את העבירות נשוא הערעור, חרף פסילות שהוטלו עליו וחרף מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, באין דין ובאין דיין.

6. בית משפט קמא הפנה לפסיקה רלוונטית וקבע מתחמי ענישה בהתאם לה, ולא נפל כל פגם בקביעתו.
ז.

על חומרת העבירות בהן הורשע המערער, עמדו בתי המשפט בהדגישם את הצורך בהשתת ענישה מחמירה הכוללת רכיב של מאסר בפועל וזאת נוכח פוטנציאל הסיכון הגלום בה, כמו גם נפיצות התופעה (ראה רע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל במסגרתה הוטל עונש מאסר של 8 חודשים, וכן רשות ע"פ 13/13 מסעוד נ' מדינת ישראל במסגרתו אושר מתחם ענישה שנקבע לעבירות בהן הורשע המערער ברכיב המאסר בטווח שבין 7-20 חודשי מאסר בפועל).

7. באשר לרכיב המאסר שהטיל בית משפט קמא, נמצאו למדים כי כולל בחובו גם את תקופת המאסר המותנה של 5 חודשים שהופעל בחופף במלואו, ולאור הפסיקה עליה סמך ידיו בית משפט קמא וכן זו שצוינה לעיל, המדובר בתקופת מאסר כוללת של 8 חודשים, שלבטח אינה מחמירה עם המערער.

8. בית משפט קמא הטיל על המערער פסילה למשך 10 שנים וזאת מכוח סעיף 40 (א)(1), תוך מתן הדעת לתנאי הסעיף ולעברו הפלילי המכביד של המערער הכולל ביצוע עבירות זהות חוזר ושנה, ולא מצאתי כי קמו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות ברכיב זה שהוטל על ידי בית משפט קמא.

ויצוין כי לראשונה הועלו בפני ערכאה זו אותן נסיבות אישיות ומשפחתיות להן טען ב"כ המערער, בגינן נאלץ לטעמו המערער לנהוג, על מנת להפיג את הסכנה שנשקפה לחייו וזאת חרף היותו מצוי בפסילה.

בבית משפט קמא טען המערער בדברו האחרון לעונש, "אני מודה שנהגתי בפסילה, ואני הייתי קצת משוגע פעם, היום נרגעתי", וגם בדבריו לא בא לידי כל ביטוי אותן נסיבות אשר צוינו באריכות בפני ערכאה זו, ואשר גם בהן לא נמצא משום כל הצדקה לביצוע העבירות.

9. מושכלות יסוד הן כי ערכאת ערעור אינה מתערבת בשיקול דעתה של ערכאה דיונית בנוגע למידת העונש, אלא במקרים בהם נפלה בהם טעות מהותית, או נמצאה סטייה ברורה ממדיניות הענישה המקובלת בנסיבות דומות, וכאמור לעיל, כאלה לא נמצאו בגזר דינו של בית משפט קמא ועל כן דין הערעור להידחות.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ה, 08/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביצועו של רכיב המאסר עוכב עד להכרעה בערעור.

מוסכם על הצדדים באשר למתן אורכה להתארגנות, והותרת עיכוב הביצוע על כנו, ואולם ב"כ המשיבה עותרת לבית המשפט להתנות את המשך עיכוב הביצוע בהפקדת סך נוסף במזומן, וזאת תוך מתן הדעת לאופן התנהלותו של המערער בעבר, ולקושי שבאיתורו, זאת בעוד ב"כ המערער עותר לבית המשפט להותרת תנאי עיכוב הביצוע על כנם.

אני מורה כי המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.2.15 בשעה 10:00, בבית סוהר הדרים, כאשר ברשותו תעודת זהות או דרכון, ותוך שפתוחה בפניו הדרך לתאם את כניסתו למאסר כולל אפשרות למיין מוקדם בטלפונים 08-9787377, או 08-9789336.

לאחר שנתתי דעתי לסך כל טיעוני הצדדים, ולקושי שבאיתורו של המערער אף כעולה מגזר הדין של בית משפט קמא כי כתבי אישום בעניינו נמחקו פעמיים - מצאתי להורות כי כלל התנאים שהושתו על ידי בית המשפט קמא לעיכוב הביצוע, יעמדו בתוקפם ואולם יהיה על המערער להפקיד סך נוסף במזומן של 10,000 ₪.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ה, 08/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 4

לאור סך כל האמור לעיל, מצאתי באיזון המתחייב להורות כי עיכוב הביצוע ייכנס לתוקפו לאחר שתחתם ערבות צד ג' נוספת שתעמוד בתנאי המזכירות בסך של 10,000 ₪.

כמו כן יופחת סכום ההפקדה הנוסף, מסך של 10,000 ₪ לסך של 5,000 ₪ ותינתן אורכה להפקדתו עד ליום 11.2.15 בשעה 12:00.

לא ימולאו התנאים - יבוטל עיכוב הביצוע והמערער יחל בריצוי עונשו לאלתר.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ה, 08/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת